

Inleiding

Ik heb principiële bezwaren tegen de beoordeling van de locatie ofwel het verplichte huisbezoek. Het lijkt mij bijzonder onwenselijk dat er met dit wetsvoorstel een verplichting komt voor een huisbezoek door de overheid op straffe van verval van de vrijstelling.

Deze aanpak heeft dan wel een mooie intentie, maar getuigt niet van voldoende inlevingsvermogen en voldoende invulling die we in een democratie wel mogen verwachten.

Praktisch

Praktisch gezien geeft dit wetsvoorstel niet voldoende geruststelling dat met het huisbezoek zorgvuldig om zal worden gegaan. Hoewel we dit van de gemeente wel zullen verwachten, mag de wet hier volkomen duidelijk in zijn. Weigeren van een dergelijk 'huisbezoek' heeft immers nogal wat gevolgen en zet het leven van betrokkenen op korte termijn op zijn kop.

Ook zal dit beleid er zonder twijfel toe leiden dat verschillen ontstaan per regio én dat er miscommunicatie ontstaat over en weer, die enorme gevolgen heeft voor de ouders en de kinderen.

Als dit onderdeel in de uiteindelijke wetswijziging wordt meegenomen, zou de overheid absoluut moeten zorgen voor de juiste mensen, grenzen en rechtvaardiging. Niet alleen is dit intimiderend beleid dat schadelijk is voor de betreffende gezinnen, ook zet dit potentieel de relatie tussen de inspectie / gemeente en ouders op scherp.

Maatschappelijk

Maatschappelijk gezien vallen bij dit onderdeel van het wetsvoorstel ook een aantal belangrijke vragen te stellen. Tot in hoeverre rechtvaardigt de afwijkende keuze van de ouders (namelijk thuisonderwijs) en geloofs- of levensovertuiging een ingrijpende maatregel als een verplicht huisbezoek? Vinden we het normaal dat we ouders, die niet voor de hand liggende keuzes maken in hun leven en de opvoeding, dusdanig controleren?

Immers, 'Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.' Aldus artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Hiervan kan worden afgeweken bij concrete aanwijzingen dat er iets mis is, maar is een afwijkende keuze op gebied van opvoeding hier voldoende voor? En dat zou dan ook de basis voor het gesprek veranderen, men gaat er namelijk bij de start van het gesprek vanuit dat er iets mis is.

Deze maatregel heeft volgens mij niet alleen een zeer negatief effect op de direct betrokken inspecteurs, ouders en kinderen. Vanuit democratisch oogpunt vind ik het onacceptabel dat de overheid een inspectie aanwijst om verplichte huisbezoeken te doen, puur omdat zij een andere levens- of geloofsovertuiging hebben en andere keuzes maken dan een doorsnee gezin. Deze vorm van dwang (want als men weigert, wordt direct een melding gedaan en verdwijnt de vrijstelling), past niet in een democratie.

Doel en gevolg

Op dit moment creëert de wet volgens mij een vorm van dwang die niet thuishoort in een democratie, maar ook mist het de behorende toelichting en voorwaarden voor de overheid. Zonder toestemming mag de betreffende persoon (met zelf uit te nodigen derde persoon?) dan wel inderdaad niet naar binnen, maar hoe en wanneer deze toestemming precies gedaan moet worden, is onduidelijk.

Zoals het er nu staat, geeft het een inspecteur de mogelijkheid voor de deur om toestemming te vragen. Van de genoemde 'informed consent' kan natuurlijk geen sprake zijn als bij een afwijzing gelijk kan worden overgegaan tot een melding. We gaan er van uit dat dit onwenselijke scenario niet direct de praktijk zal zijn, maar laten we dit dan ook in de wet bij voorbaat voorkomen.

Het doel is 'zicht krijgen op (...) een veilige en ordelijke onderwijsomgeving'. Het lijkt me dat dat een goede intentie is, maar dat dat ook op een minder invasieve manier kan worden beoordeeld. Bijvoorbeeld op basis van het onderwijsplan en de diverse gesprekken én een basis van vertrouwen in elkaars kunnen en kennis. Op zijn minst dient de wet direct te voorzien in voldoende regels voor de Inspectie rondom deze afspraak met voldoende oog voor de situatie van thuisonderwijzers.

Kortom

Ik hoop dat u het vrijwillige verplichte huisbezoek helemaal schrapt uit het voorstel omdat het onvoldoende veiligheid biedt voor thuisonderwijzende gezinnen én de democratie.

Voor commentaar op overige punten uit het wetsvoorstel verwijs ik u naar de reactie van de NVvTO en ik hoop van harte dat u de adviezen van de NVvTO gebruikt voor een daadwerkelijke verbetering voor de jongeren die thuisonderwijs krijgen.